

Beslutningen om at være neutrale, men at vi til enhver Tid ville være neutrale, og det kan det kun blive gennem vor Politik i Fred. Det gælder i Fredens Tid, selv i den dybeste Fred, at føre vor Politik over for Udlandet og vor Politik indad saaledes, at andre Stater, andre Folkelag have den faste Overtydning, at det er vor Vilje at forblive neutrale. Og derfor vil det ved Siden af meget andet i dansk Politik, der kunde være heldigere, end det har været i de sidste 20 Aar, være heldigt og vistnok i høj Grad nyttigt, at vi i alt Fald vedtage en Lov, der gaar i den Retning som det her foreliggende Lovforslag. Men idet vi tænke paa at vedtage et saadant Lovforslag — Regeringen er jo i saa Henseende enig med Flertallet her i Salen — skal jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at medens man paa den ene Side bør gøre dette Lovforslag saa fyldigt, at der ikke kan være Tvivl om, hvad der tilsigtes, maa der paa den anden Side udvises en saadan Forsigtighed, at vi ikke paalægge nogen Borger, nogen Mand i vort Land større Baand, end hvad der er højst nødvendigt, for at vi kunne opfylde den Forpligtelse, der vil paahvile os. Og jeg kan ikke nægte, uden at indlade mig paa en detailleret Kritik af Lovforslagets Paragraffer, at det forekommer mig, at de ærede Forslagsstillere have været vel strenge mod deres Medborgere. Det forekommer mig, at det ikke skulde staa væsentlig andet i Loven end det, at det er forbudt paa eller fra dansk Territorium at tilføre nogen af de krigsførende Magter Krigsmateriel, altsaa Kanoner, Krudt, Skibe og sligt, at det er forbudt danske Undersaatter under vort neutrale Flag at føre Krigskontrabande. Og med Hensyn til Personers Deltagelse synes det mig indlysende, at der umulig kan komme til at staa andet i Loven, end at ingen Mand, der staa i dansk Statstjeneste, tør tage Del i Krigen paa den ene eller den anden Side. Det kan ikke gaa an, at dansk Uniform eller nogen, der har Andel i Landets Administration, træder op paa den ene eller paa den anden Side, men at forbyde hver enkelt Undersaat at følge sin Sympati for sin egen Regning, det tror jeg er at gaa for vidt. Vi skulle ikke gøre mere, end hvad de Stater, der føre Krig, fordrer, og det kan ikke falde nogen anden Stat ind at forbyde en dansk Mand at tage Tjeneste, hvor han vil, naar han ikke har noget at gøre med Statsmyndighederne. Jeg behøver ikke at erindre de ærede Forslagsstillere om, at hvis dette Lovforslag

havde været Lov for tre Aar siden, vilde vi i dette Øjeblik dybt beklage en af vore Kolleger, som vilde have siddet i et eller andet Fængsel, hvoraf vi vilde have været nødte til at befri ham, et højt skattet Medlem, som har taget meget ivrig Del i Kampen mellem et Par andre Stater. Naar de Punkter, jeg har nævnt, kunde blive optagne i Loven saa kort som muligt, forekommer det mig, at Loven vilde gøre Fyldest; thi den bør visselig ikke indeholde mere end det allerhøjst nødvendige, for at vi allerede nu i Fredstid kunne konstatere vor Vilje til at være neutrale. Naar det i Lovforslagets § 3 hedder, at der ved Krigens Udbrud udfærdiges et Forbud ved kongelig Anordning, og at der i den paagældende Anordning skal anføres, hvilke Genstande der falder ind under Krigskontrabande, mener jeg for det første, at en kongelig Anordning om, at Lovens Bestemmelser træde i Kraft, er overflødig, thi naar vi have Loven, er det givet, at saa snart der er Krig, kan ingen gøre noget af det, der er Tale om, der behøves ingen Anordning hertil. Og hvad dernæst angaar Offentliggørelsen af, hvad der skal falde ind under Krigskontrabande, ja, saa er det naturligvis nødvendigt, at det offentliggøres for Befolkningen, ikke hvad Regeringen anser for Krigskontrabande, men hvad der folkeretlig set hører ind under Krigskontrabande. Det er nemlig noget, som ikke afgøres af vor Regering, men af den europæiske Koncert, om man vil. Det afgøres ved de store Staters Opfattelse af Sagen, og den bliver jo jævnlig tilkendegivet. Der er ganske vist en Autoritet, hvis Afgørelse burde staa over Staternes Afgørelse, det er den internationale Konference, tror jeg, den hedder, det er Jurister fra alle Lande, der deltage i en international Forhandling netop om folkeretlige Begreber — og saa vidt jeg ved, holdes Konferencen en Gang om Aaret. Den burde have den Myndighed til at kunne fastslaa, hvad der betragtes som Krigskontrabande; men saa længe vi ikke have en saadan europæisk Autoritet, der fastslaaer sligt, blive vi Smaa-stater nødte til at underkaste os, hvad Stormagterne mene skal være Rettesnoren — i Reglen vil jo vor Regering, især vor nuværende Regering, der har en saa fremragende dygtig Udenrigsminister, sikkert altid være à jour med, hvad der skal betragtes som Krigskontrabande.

H. Jensen: Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen)